

RZĄD NRD WYSYŁA OBSERWATORÓW DO GENEWY

(f) BERLIN (PAP). 23 bm w ministerstwie spraw zagranicznych NRD odbyła się konferencja prasowa, na której na czele wydziału prasowego ministerstwa spraw zagranicznych W. M. Meissner zakomunikował przedstawicielom prasy, że rząd NRD postanowił wysłać do Genewy grupę obserwatorów na czele z wiceministrem spraw zagranicznych G. Handke.

OSTATNIA NARADA MINISTRÓW ZACHODNICH

(f) PARYŻ (PAP). Ministrowie spraw zagranicznych trzech państw zachodnich odwołali w sobotę ostatnią przed rozpoczęciem konferencji genewskiej naradę w celu ustalenia wspólnej strategii w Genewie. Po naradzie nie opublikowano żadnego komunikatu.

Komentując wspomnianą naradę, prasa paryska podkreśla, że narada ta została zwołana wskutek powstania poważnych różnic poglądów między trzema państwami, zwłaszcza między USA i Anglią. Dziennik „Liberation” pisze, że sprzecznym między Edenem a Dullesem w sprawach zasadniczych, szczególnie zaś w sprawie polityki na Dalekim Wschodzie, jeszcze bardziej się pogłębiły. Dziennik „Combat” stwierdza, że między USA i Anglią istnieje poważna różnica poglądów co do Chińskiej Republiki Ludowej, jak również w sprawie Indochin.

Obrady „atlantydwów”

PARYŻ (PAP). 23 bm odbyła się sesja Rady Paku Atlantyckiego (NATO).

Rada zaaprobowała stanowisko rządów krajów należących do bloku atlantyckiego, które „nie zamierzają uznać suwerenności” NRD.

Jak wynika z ogłoszonego komunikatu — pisze „L’Humanité” — sesja ta, zwołana w przededniu konferencji genewskiej, dowodzi niebezpieczeństwa, działającej na rozkaz USA koalicji atlantyckiej dla sprawy pokoju, a zwłaszcza dla pokoju w Europie.

Dziennik „Liberation” stwierdza, że Rada na specjalne żądanie Dullesa znów podkreśliła „konieczność” ratyfikacji układu o „europejskiej wspólnotie obronnej”.

1 Maja oficjalnym świętem w Libanie

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Bejrutu:

Rada ministrów Libanu pozwoliła uchwalić, na mocy której dzień 1 Maja obchodzony będzie w Libanie jako oficjalne święto państwa. W dniu tym wszystkie instytucje i zakłady pracy będą nieczynne.

Rada Ministrów Libanu zaaprobowała również ostateczny tekst umowy handlowej między ZSRR a Libanem, która zostanie przedstawiona parlamentowi do ratyfikacji.

Bohaterstwo marynarzy radzieckich

(f) MOSKWA (PAP). Prezydium Rady Najwyższej ZSRR odznaczyło 10 marynarzy radzieckich, którzy w 1953 r. kuter holowniczy „Z-257” pływający do Siewieroskolska (Kara) uratowali z wody 10 marynarzy amerykańskiego okrętu „USS”.

2 grudnia 1953 r. kuter holowniczy „Z-257” pływający do Siewieroskolska (Kara) uratował z wody 10 marynarzy amerykańskiego okrętu „USS”.

W 82 dniu od czasu, gdy amerykański okręt „USS” został uszkodzony przez silny sztorm i ulesiony przez falę na pełne morze.

W tym czasie poszukiwano go samoloty i statki, jednakże bezskutecznie. Tymczasem kuter przewyższył prędkość przelotu, płynął ku brzołom uszkodzonego okrętu, zabierał paliwo, uszyto żagle z odzieży, trzykrotnie wiatr zrywał żagle i kutrowi groziło zatonięcie.

Pod koniec stycznia br. zabrakło żywności i wody do picia. Żołęga przez półtora tygodnia karmiła się kapustą morską, z gąsienic zrobiła no deystylator, na opał poszły taburety, łóżka, odzież. Marynarze oparli się, jednakże nie stracili przytomności umysłu, wszyscy zachowali żelazną dyscyplinę.

W 82 dniu usłyszeli dźwięk syreny to rybaków trawlowych „Ka mozdai” siedzieli na spotkaniu. Było to już w odległości 6 mil od Kamczatki. Życie dzielnych ludzi radzieckich zostało uratowane.

Nowy numer „Pana o demokrację ludową”

(f) BUKAREST (PAP). W Bukareszcie ukazał się kolejny 17 (235) numer czasopiśmie „O trwały pokój, o demokrację ludową”.

Przed p. Wyniki pierwszej pięcioletniej wieloletniej działalności (Czasopiśmie zamieszcza sprawozdanie z sesji Rady Najwyższej ZSRR, artykuły wstępne pt. „Obrona pokoju” i to żywotną sprawą wszystkich narodził powołanie S. P. w związku z 60 rocznicą leżą urodzin, komunikat o naładowaniu tytułu Bohatera Pracy Socjalistycznej przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.

Numer zawiera ponadto skróty przemówienia Tolstojewo, przemówienia KC KP Włoch, artykuł i przed p. Wyniki pierwszej pięcioletniej wieloletniej działalności (Czasopiśmie zamieszcza sprawozdanie z sesji Rady Najwyższej ZSRR, artykuły wstępne pt. „Obrona pokoju” i to żywotną sprawą wszystkich narodził powołanie S. P. w związku z 60 rocznicą leżą urodzin, komunikat o naładowaniu tytułu Bohatera Pracy Socjalistycznej przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR).

Numer zawiera ponadto skróty przemówienia Tolstojewo, przemówienia KC KP Włoch, artykuł i przed p. Wyniki pierwszej pięcioletniej wieloletniej działalności (Czasopiśmie zamieszcza sprawozdanie z sesji Rady Najwyższej ZSRR, artykuły wstępne pt. „Obrona pokoju” i to żywotną sprawą wszystkich narodził powołanie S. P. w związku z 60 rocznicą leżą urodzin, komunikat o naładowaniu tytułu Bohatera Pracy Socjalistycznej przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR).

Konferencja genewska powinna być przepojona dążeniem do zmniejszenia napięcia międzynarodowego

Oświadczenie min. Mołotowa na lotnisku w Genewie Delegacja Chin Ludowych przybyła na konferencję

(f) GENEWA (PAP). 24 bm w godzinach popołudniowych przybyła do Genewy delegacja radziecka z ministrem spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotowem na czele.

Na lotnisku w Genewie minister Mołotow i delegacja ZSRR powitali: dyrektor departamentu politycznego szwajcarskiego ministerstwa spraw zagranicznych Zehnder, szef protokołu dyplomatycznego Maurice, szef rządu kantonu genewskiego Duboule, poseł ZSRR w Szwajcarii F. Molozkow, minister spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czu En-lai, minister spraw zagranicznych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej Nam Ir, dyrektor wydziału europejskiego ONZ A. Pelt oraz akredytowani w Szwajcarii przedstawiciele dyplomatyczni krajów demokracji ludowej.

Minister Mołotow złożył przedstawicielom prasy następujące oświadczenie:

„Dnia 26 kwietnia ma się rozpocząć genewska konferencja ministrów spraw zagranicznych. Na konferencji tej rozpatrywany będzie problem koreański oraz sprawa przywrócenia pokoju w Indochinach.

Nie można nie podkreślić tego ważnego faktu, że po raz pierwszy w ciągu ostatnich lat w międzynarodowej konferencji wezmą udział przedstawiciele wszystkich wielkich mocarstw: Francji, W. Brytanii, USA, Chińskiej Republiki Ludowej i Związku Radzieckiego.

Cel, jaki stawia sobie delegacja radziecka na konferencji, polega na tym, aby jak najbardziej przyczynić się do utworzenia w sposób pokojowy zjednoczonej, niepodległej i demokratycznej Korei, co odpowiada interesom utrwalenia pokoju na Dalekim Wschodzie i na całym świecie.

Oświadczenie min. Czu En-lai

(f) GENEWA (PAP). W sobotę w godzinach popołudniowych do Genewy przybyła samolotem delegacja Chińskiej Republiki Ludowej z ministrem spraw zagranicznych Czu En-laiem na czele.

Ministra Czu En-lai i delegację Chińskiej Republiki Ludowej powitali na lotnisku: dyrektor departamentu politycznego szwajcarskiego ministerstwa spraw zagranicznych Zehnder, szef protokołu dyplomatycznego Maurice, szef rządu kantonu ge-

nowskiego Duboule, poseł Chińskiej Republiki Ludowej w Szwajcarii Feng Hsien, wiceminister spraw zagranicznych ZSRR W. Kuzniecowa, ambasador ZSRR w Chińskiej Republice Ludowej P. Judin, poseł ZSRR w Szwajcarii F. Molozkow, minister spraw zagranicznych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej Nam Ir oraz akredytowani w Szwajcarii przedstawiciele dyplomatyczni krajów demokracji ludowej.

Oczekującym na lotnisku dziennikarzom jeden z członków delegacji chińskiej wręczył następujące pismo: oświadczenie ministra Czu En-lai:

„Obrady konferencji genewskiej będą dotyczyły pokojowego rozwiązania kwestii koreańskiej i sprawy przywrócenia pokoju w Indochinach.

Jeśli uda się osiągnąć rozwiązanie tych dwóch niecierpiących zwłoki problemów, to konferencja przyczyni się do zapewnienia pokoju w Azji i do dalszego zlagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych.

Niech mi wolno będzie przekazać w imieniu delegacji radzieckiej szczególnie serdeczne pozdrowienia dla mieszkańców Genewy i obywateli Szwajcarii.

„Jeśli uda się osiągnąć rozwiązanie tych dwóch niecierpiących zwłoki problemów, to konferencja przyczyni się do zapewnienia pokoju w Azji i do dalszego zlagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych. Miłujące pokój narody całego świata będą śledziły z wielką uwagą przebieg obrad konferencji genewskiej w sprawie Korei. Narody te pragną gorąco, aby rokowania zakończyły się pomyślnie, a naród chiński pragnie tego niemiennie gorąco.

Delegacja Chińskiej Republiki Ludowej przystępuje do obrad z całą szczerością. Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich.

Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Wierzymy, że wspólne wysiłki wszystkich uczestników konferencji i ich wspólne pragnienie utrwalenia pokoju umożliwią rozwiązanie wyżej wymienionych problemów azjatyckich. Chciałbym skorzystać z okazji, aby przesłać serdeczne pozdrowienia narodowi szwajcarskiemu i mieszkańcom Genewy.

Opublikowanie artykułów W. I. Lenina odnalezionych w Polsce

(f) MOSKWA (PAP). Jak już donosiliśmy, w lutym 1954 r. KC PZPR przekazał KC KPZR materiały z krakowsko-poronińskiego archiwum W. I. Lenina, odnalezione w Krakowie. Wśród tych materiałów znajdują się niepublikowane rękopisy W. I. Lenina, dokumenty charakterystyczne dla działalności partyjnych organizacji bolszewickich w latach 1912–1914. Instytut Marksa-Engelsa-Lenina-Stalina przy KC KPZR opublikował w 6 numerze czasopiśmie „Kommunist” artykuły W. I. Lenina, napisane w latach 1912–1913 dla „Prawdy”, lecz wówczas nie wydrukowane. Artykuły te znajdowały się również w krakowsko-poronińskim archiwum W. I. Lenina i dotychczas nie były nigdy publikowane.

Artykuły „Z czym idą kadeci do wyborów?” oraz „Jedność robotników a wybory” poświęcone są zagadnieniom kampanii wyborczej do IV Dumy Państwowej. W. I. Lenin odwołania w tych artykułach monarchistyczną istotę platformy wyborczej kadetów, zamaskowaną frazesami o demokracji. Lenin demaskuje także próby likwidatorów, którzy pod pozorem walki o „jedność” usiłowali rozbić klasę robotniczą, narzucając jej swoich kandydatów w wyborach do Dumy wbrew woli większości świadomych robotników, skupionych wokół partii bolszewickiej.

W dwóch artykułach „Klasa robotnicza a jej „parlamentarna” reprezentacja” (Artykuł III) oraz „Klasa robotnicza a jej „parlamentarna” reprezentacja” (Artykuł V), oświadczone jest zagadnienie wzajemnych stosunków między frakcją socjaldemokratyczną III Dumy a partią bolszewicką. Ostrej kry-

tyce poddana jest oportunistyczna linia mienszewickiej grupy (siódemki) frakcji socjaldemokratycznej w IV Dumie.

Artykuł „Zagadnienie partyjności wśród demokratycznych studentów” podkreśla znaczenie jednolitości przekonań dla zjednoczenia prawdziwie demokratycznych sił kraju w walce przeciwko caratowi.

Artykuły „Rozwój chórów robotniczych w Niemczech” i „Eugeniusz Pottier (w 25 rocznicę śmierci)” poświęcone są znaczeniu rewolucyjnych pieśni robotniczych dla propagowania socjalizmu. Artykuł „Eugeniusz Pottier” był zamieszczony w „Prawdzie” w styczniu 1913 r., lecz do zbioru dzieł W. I. Lenina nie wszedł. Obecnie na podstawie materiałów otrzymanych z Polski ustalono, że artykuł ten napisał Lenin.

Trzy artykuły W. I. Lenina poświęcone są Ameryce. W artykule „Po wyborach w Ameryce” Lenin przedstawia oszukańcze machinacje partii burżuazyjnych podczas kampanii wyborczej w celu uzyskania łatwych stanowisk w aparacie państwowym.

W artykule „Gorliwość nie na miarę rozumu” Lenin wykazuje, jak milardery amerykańscy pod płaszczykiem obrony państwa bronią interesów i zysków monopolu kapitalistycznych. Lenin wyjaśnia, że robotnicy wszystkich krajów pragną pokoju, że wojny imperialistyczne prowadzone w interesach kapitalistów powodują olbrzymie ofiary ze strony mas pracujących.

Artykuł „W Ameryce” odsłania korzenie oportunizmu w amerykańskim i angielskim ruchu robotniczym, pokazuje jak reakcyjni przywódcy oportunistycznych związków zawodowych prowadzą politykę burżuazyjną i jawnie zdradzają interesy klasy robotniczej.

W Radzie Najwyższej ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). 23 i 24 kwietnia br. odbyły się kolejne plenarne posiedzenia Rady Związku Radzieckiego. Rada Związku Radzieckiego jednomyślnie uznała ważność mandatów wybranych deputowanych.

Następnie kontynuowano dyskusję nad budżetem państwowym ZSRR.

Przemawiający m. in. minister przemysłu naftowego ZSRR, N. Bajbakow stwierdził, że w 1953 r. w porównaniu z 1952 r. wydobycie ropy wzrosło o 11,6 proc., produkcja jasných produktów naftowych — o 13,9 proc. W roku ubiegłym geologowie odkryli nowe złoża naftowe w wielu okęgach ZSRR.

Przedstawiciel Buriat — Mongolskiej Republiki Autonomicznej, deputowany A. Chachalowski, 642 deputowanych

posiadała order i medal Związku Radzieckiego. Wśród deputowanych jest 170 kobiet. Rada Związku Radzieckiego jednomyślnie uznała ważność mandatów wybranych deputowanych.

Następnie kontynuowano dyskusję nad budżetem państwowym ZSRR.

Przemawiający m. in. minister przemysłu naftowego ZSRR, N. Bajbakow stwierdził, że w 1953 r. w porównaniu z 1952 r. wydobycie ropy wzrosło o 11,6 proc., produkcja jasných produktów naftowych — o 13,9 proc. W roku ubiegłym geologowie odkryli nowe złoża naftowe w wielu okęgach ZSRR.

Przedstawiciel Buriat — Mongolskiej Republiki Autonomicznej, deputowany A. Chachalowski, 642 deputowanych

posiadała order i medal Związku Radzieckiego. Wśród deputowanych jest 170 kobiet. Rada Związku Radzieckiego jednomyślnie uznała ważność mandatów wybranych deputowanych.

Następnie kontynuowano dyskusję nad budżetem państwowym ZSRR.

Przemawiający m. in. minister przemysłu naftowego ZSRR, N. Bajbakow stwierdził, że w 1953 r. w porównaniu z 1952 r. wydobycie ropy wzrosło o 11,6 proc., produkcja jasných produktów naftowych — o 13,9 proc. W roku ubiegłym geologowie odkryli nowe złoża naftowe w wielu okęgach ZSRR.

Przedstawiciel Buriat — Mongolskiej Republiki Autonomicznej, deputowany A. Chachalowski, 642 deputowanych

Oświadczenie A. Wyszyńskiego w sprawie składu podkomisji rozbrojeniowej ONZ

(f) NOWY JORK (PAP). — 23 bm. odbyło się niejawnie posiedzenie podkomisji rozbrojeniowej ONZ.

Delegat ZSRR A. Wyszyński przekazał dziennikarzom tekst następującego oświadczenia, jakie złożył na posiedzeniu podkomisji:

„Członkowie podkomisji znanej jest stanowisko ZSRR w sprawie składu podkomisji. ZSRR uważa obecny skład pod-

komisji za niewłaściwy. Jak podkreśla delegacja radziecka podczas obrad Komisji Rozbrojeniowej ONZ, w skład podkomisji powinni być wejść o-prócz przedstawicieli USA, W. Brytanii, Francji i ZSRR również przedstawiciele Chińskiej Republiki Ludowej, Indii i Czechosłowacji. Wniosek ZSRR w tej sprawie został odrzucony przez delegatów USA, W. Brytanii, Francji i niektórych innych państw. Utrudnia to

w znacznym stopniu wykonanie przez komisję jej zadań w dziedzinie osiągnięcia porozumienia w sprawie redukcji zbrojeń i zakazu broni atomowej.

ZSRR uważa, że w skład podkomisji powinni wejść przedstawiciele Chińskiej Republiki Ludowej, Indii i Czechosłowacji jako krajów zainteresowanych w powszechnym rozbrojeniu. Delegacja ZSRR zastrzega sobie prawo ponownego wysunięcia sprawy składu podkomisji.

Nowe zadania przed gospodarką NRD

(f) BERLIN (PAP). 23 bm. odbyło się posiedzenie Rady Ministrów NRD, na którym omówiono zaniechanie IV Zjazdu SED.

Wskazując na osiągnięcia SED i rządu NRD w dziedzinie realizacji nowego kursu, premier Grotewohl przedstawił następujące zadania w celu zapewnienia dalszego wzrostu dobrobytu mas pracujących NRD:

1) zwiększenie wydobycia węgla brunatnego i produkcji energii elektrycznej;

2) zwiększenie na ogólną sumę 1 miliardów marek produkcji towarów masowego spożycia;

3) przygotowania do następnej zimnej zimy;

4) dalszy rozwój rolnictwa i zwiększenie jego dochodowości.

Rada Ministrów przyjęła uchwałę o zadaniach stojących przed gospodarką NRD.

Z pobytu w Polsce działaczy angielskiego ruchu obrońców pokoju

(f) BAWŁA W Polsce delegacja działaczy angielskiego ruchu obrońców pokoju w czasie pierwszych dni pobytu odwiedziła stolicę, zapoznając się z budownictwem mieszkaniowym i socjalnym. Goście zwideli również szereg zakładów pracy, a m. in. Dom Słowa Polskiego oraz Warszawskie Zakłady Cukrownicze im. 22 Lipca, gdzie załogi zgłaszały im serdeczne powitanie.

W dniu 24 bm. działacze angielskiego ruchu obrońców pokoju byli podejmowani lampką wina przez Prezydium PKOP.

W spotkaniu udział wzięli przewodniczący PKOP J. Iwaszkiewicz, członkowie Prezydium PKOP — prof. L. Infeld, wiceprzewodniczący Światowej Rady Pokoju, sekretarz CRZ dr Z. Wasilkowska, prof. K. Kuratowski, prof. M. Kacprzak, inż. Z. Skibiński oraz przewodniczący ZG ZNP E. Kuroczko.

W czasie spotkania goście mówili o stale wzrastającej sile i aktywności angielskiego ruchu obrońców pokoju oraz zadawali szereg pytań dotyczących działalności ruchu obrońców pokoju w Polsce.

Zacięte walki o Dien Bien-fu

(f) PARYŻ (PAP). Agencja France Presse donosi z Hanoi, że w twierdzy Dien Bien-fu trwają zacięte walki. Ataki oddziałów francuskiej piechoty morskiej na zdobytą w czwartek fort w północno-zachodniej części twierdzy zostały odparte. Strzelcy piechoty morskiej ponieśli ciężkie straty.

Dowódca oddziałów francuskiego korpusu ekspedycyjnego w Dien Bien-fu, generał de Castries — jak stwierdza agencja France Presse — dysponuje obecnie zapasami amunicji zaledwie na trzy dni. Żądał on drogą radiową dalszych zrzutów broni i amunicji.

„Dzienniki paryskie podkreślają, że sytuacja w Dien Bien-fu jest „niezmiennie poważna”. „Paris Presse” nazywa tę sytuację

DEBATA BUDŻETOWA W SEIMIE POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Przemówienie posła Jana Dobraczyńskiego

(woj. poznańskie)

Zabierając głos w debacie nad budżetem państwowym na rok bieżący chciałbym podkreślić następujące momenty, które — jak mi się wydaje — określają najlepiej charakter tego budżetu, a wraz z nim stanowisko naszej Ojczyzny w obliczu zadań, jakie narodził przed sobą: dążenie do pokoju, do pogłębienia i rozszerzenia przyjaźni między narodami, do podniesienia dobrobytu swoich obywateli, do wzbogacenia ich życia zarówno materialnego jak i duchowego.

Mówca omawia następnie przebieg wydatków na wojnę budżetu państwa zachod-

nich, gdzie zbrojenia dokonywane są za cenę niedzi obywateli. Nasz budżet jest zaprzeczeniem budżetu wojennego, ale jest w zakresie obrony narodowej zdrowym budżetem służącym do podniesienia dobrobytu i życia materialnego i duchowego.

Wytężona działalność rządu stała się polepszeniem gospodarki rolnej, podniesienie jej na taki poziom, aby stanowiła dostateczną bazę żywności

na mas budujących polski przemysł. Ten kierunek został bardzo wyraźnie uwidocznił w tegorocznym budżecie.

Potrzebne jest obudzenie na wsi większego entuzjazmu pracy, większej inicjatywy indywidualnej, większej energii, przede wszystkim w sferach „oddolnych”.

Równolegle z poprawianiem braków w dziedzinie dostaw nawozów sztucznych, ziarna siewnego, sadzeniaków, z wejrzeniem w niewątpliwie niedo- kładności klasyfikacji gruntów, z baczniejszym przyjrzeniem się poziomowi instruktorów rolnych, z odbiurokratyzowa-

nem urzędów — musi iść świadoma, celowa, przekonywająca akcja, mająca na celu obudzenie na wsi entuzjazmu i woli twórczej.

My, katolicy uważamy, że jest naszym obowiązkiem przy- czynić się do tego w miarę naszych sił. Prezydium Głównej Komisji duchownych i świeckich działaczy katolickich przy Frontie Narodowym wydało w tych dniach oświadczenie. Lecz aby to oświadczenie nie było głołosłownym zapewnieniem, wojewódzkie komisje podejmą w najbliższych dniach szeroko zakrojony dyskusję na temat, jak ma wyglądać rozumny u-

dział duchowieństwa w pracy nad podniesieniem poziomu gospodarki rolnej.

Budżet państwowy na rok bieżący jest także dalszym stwierdzeniem faktu, jak wielką rolę państwo nasze przy- wiązuje do spraw oświaty i kultury, 25 proc. wydatków budżetu idzie na świadczenia kulturalno-społeczne.

Wzrastają nakłady książek i wzrasta ich czytelność — mówi dalej pos. Dobraczyński i dodaje, że wraz z ogólnym wzrostem nakładów wzrosły także nakłady książek katolickich. Dowodzi to, że w kulturalnym przewrocie, jaki się dokonał wzięli i biorą udział wie- rzący i niewierzący. (Oklaski).

W PALACU KREMLOWSKIM

(KORRESPONDENCJA WŁASNA „TRYBUNA LUDU“ Z MOSKWY)

Przed Bramą Borowicką Kremla, której przechodzą na sesję Rady Najwyższej ZSRR deputowani, gromadzą się codziennie mieszkańcy Moskwy i wielu spośród przebywających w stolicy przejeżdżem. Wszyscy radośnie witają przedstawicieli republik, krajów, obwodów i miast wielkiego Związku Radzieckiego. Zobaczyć tu można Uzbeków i Kirgizów, Tatarów i Turkmeńów, ludzi ze słonecznej Gruzji i Armenii i dalekiej północnej Syberii, posłów z centralnych okręgów przemysłowych RSFR, z urodzajnych pól Ukrainy i Donieckiego Zagłębia węglowego, z leśnych rejonów republiki Karelińskiej i z młodych radzieckich republik nadbałtyckich. Przedstawiciele narodów ZSRR przy- chodzą na Kreml grupkami i pojedynczo. Odprowadzają ich setki i tysiące oczu moskwi- tan. Często rozbrzmiewają ży- czenia owocnych obrad.

Do Bramy Borowickiej Kremla dojść trzeba przez wznoszą- cą się aleję skweru. Drzewa nie wypuściły jeszcze w tym roku liści, ale w Moskwie jest już ciepło i słonecznie. Pa- chnie wiosną.

Mijamy bramę. Oficerowie sprawdzają karty wstępu. Sa- lutują. Jesteśmy już na Krem- lu. Przed nami — czyste, żół- tawo-białe ściany budynków. W prawo tuż za murem Krem- la widać ulicę pełną ruchu i rzekę Moskwy. Rzeka toczy spokojnie swe wody, ujęte w wysokie kamienne brzozy. Ci- chło płynie tramwaj rzeczny. W dół rysuje się wyraźnie na tle siwo-niebieskawego nieba je- den z kilkunastopiętrowych wspaniałych wysokościowców moskiewskich. Jakże śmiesznie mała i wątpliwa jest teraz w po- rownaniu z nimi najwyższa bu- dowlą starej Moskwy — Krem- lowska dzwonnica „Iwan Wiel- ki”.

Szeroka asfaltowa jezdnia Kremla suną samochody. Po- wiewają na nich kolorowe pro- poryczki różnych państw. Zbli- żamy się do Pałacu Wielkiego. W obszernym hallu słychać roz- mowy w najrozmaitszych ję- zykach.

Sala Pałacu Kremłowskiego. Tu obradował XIX Zjazd KPZR. Tu rozbrzmiewały nie- dawno głosy komсомоłców, wyjeżdżających na zagospo- darowanie nowych ziem w Ku- zachstanie, na Altaju i na Po- wolu. Tu zbierają się na ob- rady przewodnicy przemysłu i rolnictwa. Lśnią białe marmu- rowe kolumny. Ściany ozdobio- ne są wokół szkatułkari z gipsu. Duże, wysokie, półkolist- kie sklepienie pałacu, zadziw- niały rozwianiem archi- tektonicznym. W białej kwadra- towej ornamentów sklepienia załamują się światła reflektó- rów. Na balkonach mnóstwo go- ści — przedstawiciele zakładów przemysłowych i organizacji społecznych. W łóżach balkon-owych — przedstawiciele kor-

pusu dyplomatycznego, akredy- towani w Moskwie oraz dzien- nikarze zagraniczni i radziecy. Sala tętni gwarem. W łóżach poselskich zasiadają deputowa- ni. Ludzie różnych narodowo- ści i najrozmaitszych zawodów. Są tu znani nowatorzy, pro- downicy pracy przemysłu rol- niectwa socjalistycznego. Słymi pisarze i artyści, uczeni, na- uczyciele, przedstawiciele Armii Radzieckiej i floty, działacze partyjni i pracownicy urzędów państwowych, mężczyźni i ko- biety, ludzie starsi i młodzi. Na piersiach setek deputowa- nych polyskują medale i orde- ry — zaszczytne odznaczenia za pracę, za obronę państwa radzieckiego, za ofiarny wkład w budownictwo socjalizmu.

Z dumą i radością słuchali ludzie radzieccy referatu A. G. Zwieriewa o państwowym bu- dżecie na 1954 rok. I całkowicie słusznie nazwali go od razu budżetem pokoju i rozwoju Związku Radzieckiego, budżetem dalszego wzrostu stopy ży- ciennej i życia kulturalnego lu- dzi radzieckich.

Diugo i gorąco oklaskiwali deputowani dane, charaktery- zujące sukcesy gospodarki naro- dowej w ZSRR, liczby wskazu- jące, że ludzie radzieccy żyją z roku na rok coraz lepiej i kulturalniej, coraz ładniej się ubierają i coraz więcej zakupu- ją towarów przemysłowych i żywności.

Ale ludzie radzieccy dalecy są od samozadowolenia. Idą ciągle naprzód. Tego uczy ich Komunistyczna Partia, której największą troską jest dobro człowieka pracującego. Ludzie kraju budującego komunizm doskonale wiedzą, że sami po- minają swe narodowe bogact- wo, sami wytwarzają swe do- bro i sami w formie bezinteres- nej lub pośredniej spożywają owoce swej pracy. Dlatego też deputowani odważnie ujawniają braki w pracy zakładów prze- myślowych, rolnictwa i insty- tucji na swoich terenach. Wni- kliwie omawiają zagadnienia produkcji, oszczędności su- rowca i energii elektrycznej, po- lepszenia jakości produkowa- nych towarów i rozszerzenia ich asortymentu, stosowania osią- gnięć nowatorskich i nauko- wych zarówno w dziedzinie przemysłu, jak i rolnictwa.

Głosy deputowanych pełne są troski o państwo i o jej so- cjalistycznej ojczyźnie, o jak naj- pełniejsze zaspokajanie ciągle

wzrastających potrzeb narodu radzieckiego. Głosy te roz- brzmiewają w Pałacu Krem- lowskim nie tylko z mównicy w sali obrad. W przerwach mię- dzy obradami deputowani dzie- lają się swymi wrażeniami, osią- gnięciami i doświadczeniami. Agromon z obwodu swier- dowskiego A. Kisielowa żywo opowiada zebranym wokół niej towarzyszący o wiosennych pra- cach polowych kolchoźników

z jej terenu, o jarowizacji karto- fli, o nawożeniu pogłównym o- zymzin itd. Nauczycielka ze szkoły w Artemowsku O. Kwit- ko dzieli się doświadczeniami pracy z koleżanką M. Ostapien- ko — nauczycielką szkoły wiejskiej w obwodzie czernihowskim. Slusarz I. Aleksandrow z fabryki zegarów w Penzie pro- wadzi ożywioną rozmowę z A. Pietrajewą — szlifierką jedne- go z zakładów przemysłowych w Kujbyszewie. Grupa depu- towanych Kazachskiej SRR pilnie słucha słów bohatera pracy so- cjalistycznej S. Kujazowej i przewodniczącego jednego z kolchozów kirgiskich Koczko- bajewa. Brygadziśka kolchozu im. Stalina w obwodzie stali- nowskim ma wiele do powie- dzenia laureatowi nagrody sta- linowskiej, kirgiskiemu pisa- rzowi Sadykbekow. Sekretarz czuwaskiego komitetu obwo- dowej partii uwielbia analizę wypowiedzi I. Waliory — gór- nika z Donbasu, odznaczonego zaszczytnym tytułem bohatera pracy socjalistycznej.

W dniach, w których odby- wa się sesja Rady Najwyższej ZSRR, narad radziecki wita no- wymi osiągnięciami produkcyj- nymi zbliżając się niedziądo- rowe święto klasy robotnic- zej — 1. Maja. Na apel 28

przodujących zakładów prze- myślowych Moskwy i obwodów moskiewskiego we wszystkich przedsiębiorstwach przemysło- wych ZSRR trwa szlachetne współzawodnictwo o podnosze- nie wydajności pracy, o obni- żenie kosztów własnej produkcji, o podnoszenie kwalifikacji ro- botników, techników, inżynie- rów. Za przykładem klasy ro- botniczej śmiało podają wieś radziecka. Walecy ona o zago- spodarowanie nowych ziem, o wzrost plonów z hektara. Co- dzienne komunikaty o wykona- nych i przewidywanych zado- waniach pierwszomajowych ra- dyjowej seryi ludzi radzieckich, cieszą uczestników robotniczych delegacji zagranicznych, które przybywają już do Moskwy na uroczystości pierwszomajowe. W sklepach moskiewskich wzmagają się przedświąteczny ruch. Ogromna ilość ludzi na- bywa przetrzone podarki świą- teczne. Zwyczaj obdarzania 1. Maja upominkami swych na- bliższych istnieje w Związku Radzieckim już od wielu lat i jest coraz powszechniejszy.

W Pałacu Kremłowskim trwa sesja najwyższego organu wła- dzy państwowej. Obradują lu- dzie, którzy umieją ofiarnie pracować, dobrze kierować ol- brzymim państwem socjalizmu, umieją budować sztuczne mo- rza, zmieniać koryta rzek, wy- dierać stepom ziemię, zmieniać pustynie w urodzajne pola. Naj- lepsi ludzie Związku Radziec- kiego nakreślają drogi swemu narodowi, drogi nowych, wspa- niałych sukcesów.

BRONISŁAW MAJCZAK

Przemówienie posłanki Zofii Tomczyk

(woj. opolskie)

Wzrost wydatków na zdro- wie, a zwłaszcza na opiekę nad matką i dzieckiem świadczy o stałym rozwoju opieki nad zdrowiem naszego społeczeń- stwa. Pragnę stwierdzić, że jest to pierwszy w naszej historii pokoleniem matek- chłopek, których miłośniczynią władza ludowa okazała opieką.

Wies polska, dążąc do wciś- nięcia w szybkie tempo w wielo- letnie zaciąganie we wszystkich dziedzinach życia, ma poważne osiągnięcia i w dziedzinie poprawy zdrowotności opie- ki lekarskiej. Osiągnięcia te są tym wymowniejsze, jeżeli przy- pomnimy sobie, co na tym od- cinku w spuściznie pozostawi- ły po sobie rządy obszarńczo- kapitalistyczne. Mówcy cytu- je przedwójennych „Pamięt- ników lekarzy” — ustep o wsiach, w których brak w pewnych la- tach roczników szkolnych i re- krutacji, bo kiedyś dzieci z tych roczników wytypiła epi- demia. Choroby społeczne pan- owały się niemal bezkarnie. Lekarz był niedostępnym luk- susem.

A dziś sprawa ochrony zdro- wia ludności w mieście i na wsi stała się szczególną troską państwa ludowego. Wyrazem tego jest chociażby 1.700 wiejskich ośrodków zdrowia i punktów dojazdowych, których liczba ciągle rośnie i które mimo jeszcze pewnych niedo- maguń w swej pracy, okazują

dużą pomoc lekarską dla wsi. W bieżącym roku niemal wszystkie powiaty zaopatrzone będą w pogotowie ratunkowe. Wiele pomocy okazują wsi wy- jazdowe ekipy lekarskie, mio- sące opiekę zdrowotną pracują- cym chłopom i jednocześnie umacniając sojusz robotniczo- chłopski. Objęcie przez pań- stwo planową opieką lekarską 200 tys. chłopów-spółdzielców i ich rodzin ma poważne zna- czenie gospodarcze i polityczne dla całej wsi pracującej.

Dla wykazania różnicy w warunkach bytu kobiety wiejskiej w Polsce przedwojennej i Polsce Ludowej nie będę szu- kać daleko przykładu i powiem o mojej matce — kobiecie ze wsi, która przy porodach swo- ich dziesięciorga dzieci nie mo- gła korzystać z pomocy leka- rza czy położnej, gdyż przed wojną na wsi było to nie do po- myślenia. Obecnie siostra moja, również chłopka, członek spół- dzielni produkcyjnej, urodziła czworo dzieci — wszystkie przy opiece lekarskiej.

Kobieta pracująca na wsi i w mieście widzi — mówi dalej pos. Tomczyk — że nie na dar- mo trudziliśmy się w okresie 10-letnia. Urosła siła naszej Oj- czyzny i całego obozu pokoju i my dziś możemy coraz wię- cej przeznaczać owoców naszej

pracy na potrzeby szybszego wzrostu dobrobytu, szerszej o- pieki zdrowotnej i bogatszego życia kulturalnego.

W tym samym czasie w kra- jach kapitalistycznych ograni- czenie wydatków na cele spo- łeczne prowadzi do niedzy, do demoralizowania i wypaczenia umysłowego, zwłaszcza młodego pokolenia, a nawet do oburza- jącego i poniżającego ludzkość handlu dziećmi.

Posłanka cytuje fragment ar- tykułu zamieszczonego w jed- nym z wydawnictw ukazujących się w Salzburgu (Austria). Au- tor tego artykułu proponuje „eksportować” niesłubne dzieci do USA, gdzie są reflektani na dzieci „czyste” rasy aryjsko- nordyckiej.

Fakt ten, jak również i to, że np. milion dzieci rocznie umi- ra z głodu w Indiach, że 2 mil-ardy dzieci we Włoszech znajduje się poza szkołą, a 75 proc. w wie- ku szkolnym chorzy jest na gruźlicę, że w Hiszpanii jest 18 tys. dzieci trędowatych, że ist- nieje masowy handel dziećmi w Japonii — jest wielkim aktem oskarżenia przeciwko rządowi kapitalistycznym.

Omawiając poważne osią- gnięcia oraz istniejące jeszcze braki i niedociągnięcia w pracy służby zdrowia, posłanka stwier- dza: Należy wzmoć walkę o

podniesienie jakości usług lecz- niczych. Z drugiej strony nale- ży zainteresować się poprawą sytuacji materialnej służby zdrowia, a zwłaszcza młodych kadr lekarskich.

Jednym z bardzo zasadni- cych niedomagań w pracy spo- łecznych zakładów służby zdro- wia jest brak dostatecznej licz- by kwalifikowanych pielęgni- ark. Należałoby w najbliższym czasie zorganizować wyższą szkołę kierowniczą kadr pie- legniarskich, zrewidować zaga- dnienie szkolenia kwalifikowa- nych pielęgniarek pod kątem widzenia zwiększenia ich cen- zusu zawodowego i moralnego.

W dalszym ciągu przed Mi- nisterstwem Zdrowia stoi ko- nieczność zwiększenia walki z gruźlicą, która nie przestaje jeszcze być groźną dla nasze- go społeczeństwa, a przede wszystkim dla młodzieży. Tak samo dotkliwie, przeważnie na wsi, jest choroba reumaty- zmu, która trzeba bardziej en- ergicznie zwalczać.

Wzmocnienia działalności re- sortu zdrowia oraz szerszej pra- cy rad narodowych na odcinku zdrowia wymagają szczególnie województwa kieleckie, łódzkie, warszawskie, rzęszowskie i białostockie.

Odcinek wiejski, gdzie zo-

Przemówienie posła Stanisława Krupy

(woj. kieleckie)

Woi. kieleckie w okresie 4 lat planu 6-letniego dokonało olbrzymiego kroku naprzód w dziedzinie przemysłowości. Liczba zatrudnionych w prze- myśle, transporcie i łączności wzrosła z 60 tys. w 1948 r. do 180 tys. w 1953 r. Szybki roz- wój przemysłu pozwolił powa- żnie rozładować nadmierne za- gęszczenie wsi i stworzył moż- liwość awansu i poprawy wa- runków bytowych dziesiątkom tysięcy młodych i średniorolnych chłopów. Równocześnie stwier- dzić należy, że poziom naszego rolnictwa jest jeszcze niski. Pewne osiągnięcia, które uzy- skaliśmy na odcinku wzrostu hodowli i produkcji roślinnej w porównaniu z okresem przed- wojennym nie mogą przesłonić faktu olbrzymiego jeszcze zaco- fania i prymitywnych form go- spodarowania. W woj. kielec- kim gospodarstwa małorolne do 3 ha stanowią 52 proc. wszyst- kich gospodarstw. Pomoc, któ- rą państwo przeznacza dla tych gospodarstw, pozwoliłoby podnieść ich poziom i unie- zależnić je od kulackiego wy- soku.

W roku bieżącym wojewódz- two otrzymało nawozów o 49 proc. więcej niż w roku ub. Planuje się objęcie „wapnowa- niem 35 tys. ha.

W walce o podniesienie spo- dzianości produkcji nasze spół- dzielnie produkcyjne. 19 POM województwa jest wyposażony w 272 traktory z komple- tami maszyn rolniczych, pod- cieża podaż 4 laty było tylko 27 starych trak- torów. 336 GOM-ów i 9 punk- tów gromadzkich jest wyposa- żonych w 4.150 siewników. W tegorocznej kampanii siewnej traktory POM szerzej wyszły na pola indywidualnych chło- pów.

Mówca poświęca dużo uwagi sprawie pomocy, jaką klasa robotnicza Kielecczyny okazu- je wsi.

Objęcie szefostwa nad wszy- stkimi POM-ami — stwierdza pos. Krupa — przyczyniło się znacznie do poważnej poprawy sytuacji w POM-ach. Klasa ro- botnicza w trosce o podniesie- nie produkcji rolnej okazywa- ła wydatną pomoc POM-om w re-

montach i kadrze technicznej i politycznej. Liczba ekip łącz- ności miasta ze wsią została podwojona.

Analizując dalsze pozycje budżetowe w dziale rolnictwa i stojące w związku z tym za- dania, poseł Krupa stwierdza m. in. że woj. kieleckie ma o- trzymać 8 milionów zł-kredyt- bów bankowych średnio i kró- toterminowych na zakup byd- ła. Sumy te — mówi on — przy właściwym rozprawdzo- niu i kontroli zużycowania przyczynią się do wydatnego zwiększenia stada i poprawie- nia jego jakości. Mamy jeszcze w województwie około 9 tys. chłopów, którzy nie posiadają krow.

W związku z trudnością paszowymi, plan państwowy zakłada wzięcie do pełnej u- prawy i zagospodarowania 2.350 ha łąk i pastwisk. Chło- pi w czynach melioracyjnych przygotowują dalsze 2 tys. ha łąk do pełnej uprawy, na które brak jest jednak nasion traw. Ruch czynu melioracyjnego w woj. kieleckim może być jesz-

cze zwiększony. Ministerstwo Rolnictwa musi jednak widzieć potrzebę przejścia z większą pomocą województwu w zagospodarowaniu łąk i pastwisk.

Wzrost wydatków na politycznej i pomocy robotników, mimo bardzo trudnych warunków klimatycznych, w bieżącej kampanii siewnej zasilają się znacznie więcej rzędowo, niż w roku ub. Siewem krzyżowym obsiano 347 ha, głównie w spółdzielniach i PGR-ach. No- woczesne metody uprawy spo- tykają się z coraz większym zainteresowaniem chłopów, któ- rzy zwracają się o pomoc w ich wprowadzaniu. Inicjatywa mas chłopskich jest jednak nie- zawsze należycie podtrzymywana i rozwijana. W stosowaniu tych nowych metod nasi agromono- wie mają jeszcze sami wiele wahań, np. w kwadratowa- gniazdowym sadzeniu ziemni- ków. W tegorocznej kampanii siewnej w całej ośrodku zna- lązł odbicie fakt nienadążania naszych agromonów i zootech- ników za inicjatywą chłopstwa pracującego.

Kampania siewna tego roku — stwierdza dalej mówca — wykazała w całej ośrodku, że kulacy i spekulanci różnymi formami starają się hamować inicjatywę mas chłopskich. Na- sze rady narodowe niedosta- tecznie jeszcze przeciwdziałają poczynaniom i machinacjom wroga. Były w województwie fakty przechwytywania nie- tylko nawozów, ale i kredytów przez kulaków. Były fakty ku- moterskiego ich rozdzielania na inne cele.

Wzrastające zainteresowanie pracujących chłopów podniesie- niem produkcji rolnej znajduje wyraz w rozszerzającym się ruchu współzawodnictwa na wsi. W naszym województwie w zobowiązaniach 1-majowych bierze udział 56 tys. chłopów.

W zakończeniu mówca po- rusza sprawę niedostatecznego tempa rozwoju spółdzielczości produkcyjnej w woj. kieleckim. Naszym naczelnym zadaniem — mówi on — jest bić się o umocnienie istniejących spół- dzielni i troska o szybszy niż to miało miejsce dotychczas rozwój nowych. (Oklaski).

Mistrzem portretu jest Karol Purkyně. Pozostając pod sil- nymi wpływami Courbetta, Pur- kyně tworzy dzieła realistycz- ne.

Uczniem Manesa jest Miko-

Sto lat sztuki czechosłowackiej

Wystawa w salach „Zachęty”

26 bm. otwarta zostanie w salach „Zachęty” wystawa ma- larstwa czechosłowackiego. Kilka- set pracodawców na wystawie chce obrazować rozwój sztuki czechosłowackiej w przestrzeni stulecia od roku 1848.

Wystawę otwierają prace Jo- sefa Manesa, wybitnego malar- za czechosłowackiego z lat pięćdziesią- tych ubiegłego stulecia. W ob- razach Manesa odżywa piękno ziemi ojczystej, Manes odwa- rza zwracać ludu, odwarza typy chłopów czechosłowackich, uczy mi- łości do ziemi i ludu czechosłowackiego.

Piękno ojczystego krajo- brazu wydobyla w swych pracach Adolf Kosarek. Obrazy jego stanowią szczytowe dzieło cze- skiego malarstwa pejzażowego.

Prace Navrátila tematyką swą obejmują zarówno pejza- ż, jak sceny rodzajowe i portret. Mistrzem portretu jest Karol Purkyně. Pozostając pod sil- nymi wpływami Courbetta, Pur- kyně tworzy dzieła realistycz- ne.

Uczniem Manesa jest Miko-

tyce etnograficznej, przez por- trety i pejzaże. Mistrzem por- tretu jest również Vrátilas Necheba.

Obrazy Rabasa i Benesa odróżniają się na wystawie „Zachęty” bogatą kolorystyką i głębokim, realistycznym uję- ciem tematu.

Malarstwo słowackie pozna- jemy w doskonałych w koloryst- yce i rysunku obrazach Sku- teczkiego; jego „Targ w Bań- skiej Bystrzy” zwraca uwa- gę widza. W dziele satyry szre- gów doskonałych rysunków da- je Josef Lada.

Wystawa plastyki czechosłowackiej obejmuje również Myslęka, Kalwode, Pokornego, Szturze i innych.

Po sukcesach, odniesionych w Związku Radzieckim, wysta- wa plastyki czechosłowackiej, obejmująca ostatnie stulecie, wzbudziła niewątpliwie żywe za- interesowanie widza polskiego. (ig)

Z obrad Sejmu

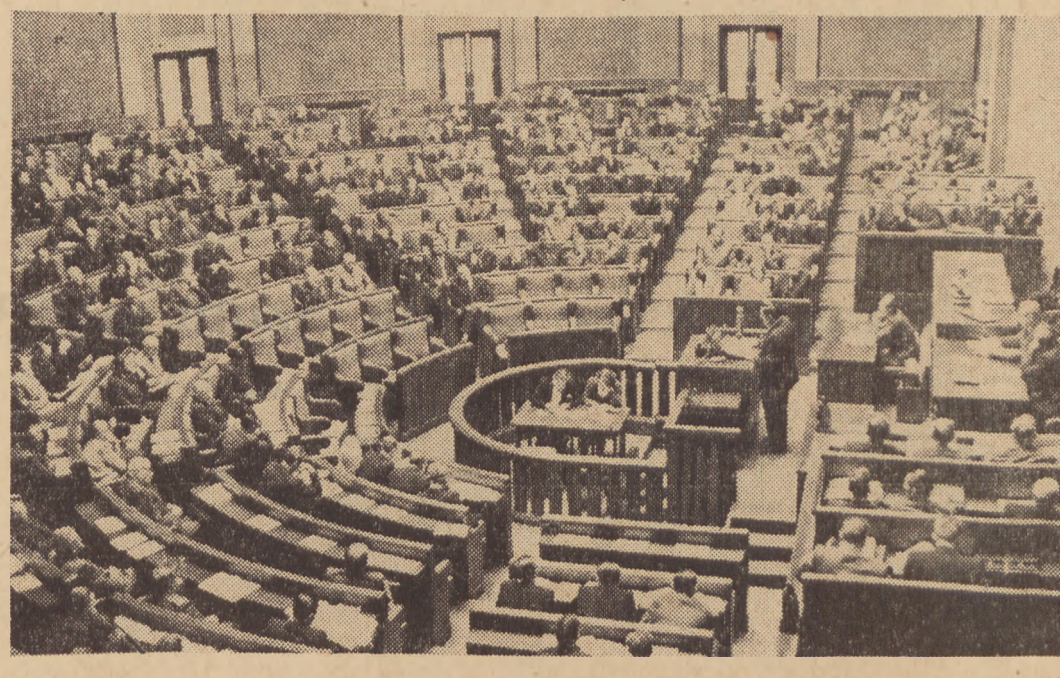

Foto CAF — Baranowski

Przemówienie posła Stanisława Gabryła

(woj. gdańskie)

Symbolem nowego życia, któ- rym polski Gdańsk tętni dziś, gdy obchodzimy 500-lecie jego wyzwolenia spod jarzma krzy- żackiego — jest m. in. setny okręt wyprodukowany w Stocz- ni Gdańskiej rekonstrukcji robotników, techników i inżyni- erów. Miasto przywracane do dawnej świetności, artyści nie bez dumy nazywają perłą archi- tekturną w Europie.

Okręty naszej Marynarki Handlowej, zacieśniając wymia- ny towarową między narodami, służą sprawie pokoju światowe- go. Wybrzeże z jego ekonomiką morską i portową, rybołów- stwem, ośrodkami naukowymi, kulturalnymi, wczasowymi — stanowi dziś wyraz siły oraz talentu narodu polskiego.

W zagłębiu budowlanym Gdańska jeszcze w bież. roku oddanych zostanie dla potrzeb ludności ponad 5 tys. nowych izb mieszkalnych.

Pomimo znacznych osiągnięć kulturalnych Wybrzeża, gdzie mamy już setki zespołów arty- stycznych, trzeba stwierdzić, że w samym Gdańsku brak jest jeszcze warunków dla szybsze- go rozwoju życia kulturalnego.

Dotychczas np. Ministerstwo Kultury i Sztuki nie posunęło naprzód budowy gmachu te- atralnego w Gdańsku.

O wzrastających potrzebach kulturalnych mieszkańców Wy- brzeża niech świadczy chociaż- by następujący przykład. Miesz- kańcy robotniczej dzielnicy Gdańska — Oruni — z własnej inicjatywy podjęli się nie lada zamierzenia — urządzenia wła- snym wysiłkiem dzielnicowego domu społecznego. W ciągu niespełna roku zbudowano dom społecny. Roboty wykonano w czynnie społecznym. Dziś w do- mu społecznym na Oruni prze- ciętna frekwencja na imprezach kulturalnych, odczytach i wy- stępach artystycznych wynosi ponad 800 osób. Utworzono tu też własny zespół artystyczny złożony z rodzimych talentów

Mówca przytacza też przy- kład szybko rozwijającego się dziś 60-tysięcznego Elbląga, gdzie trzeba zbudować dom kultury. W Elblągu bawiła we wrześniu ul. r. komisja mi- ejszministerialna, która dokona-

ła oceny potrzeb komunalnych, społecznych i kulturalnych mia- sta. Mija od tej pory 8 miesięcy i nie należałoby zwlekać z realizacją wniosków komisji.

Mieszkańcy Elbląga nie pro- szą. W roku jubileuszowym wszystkie komitety blokowe i obwodowe komitety Frontu Na- rodowego zabrały się po gospo- darsku do uporządkowania ter- renu, plantacji, boiska, urządzają zieleni, usuwają gruz, starają się o wyposażenie świetlic dzielnicowych.

Nie może tych rzeczy nie wi- dzieć ani Ministerstwo Gospo- darki Komunalnej ani Minister- stwo Kultury i Sztuki i trzeba wyśiść naprzeciw tej inicjaty- wie społecznej.

W dalszej części swego prze- mówienia pos. Gabryła omawia udział gdańskiego rzemiosła w realizacji zadań wytyczonych przez II Zjazd PZPR. Dobrze zrozumieć sens tych uchwał — mówi on — niektórzy rzemieś- lnicy Wybrzeża, członkowie Stronnictwa Demokratycznego, którzy przystąpili do wykonania

rezerwu produkcyjnych i usłu- gowych na terenie wsi woj. gdań- skiego. W zrozumieniu potrzeb gospodarki narodowej Stronni- ctwo Demokratyczne na Wy- brzeżu włącza też coraz więcej rzemiosła do udzielania pomo- cy gospodarstwom rolnym.

Rzemieślnicy miasta Gdańska utworzyli ekipy i brzygady lot- ne, które co niedziela wyjeżd- żają do PGR, spółdzielni produk- cyjnych i gromad w celu doko- nania napraw sprzętu gospodar- stwa domowego i rolnego.

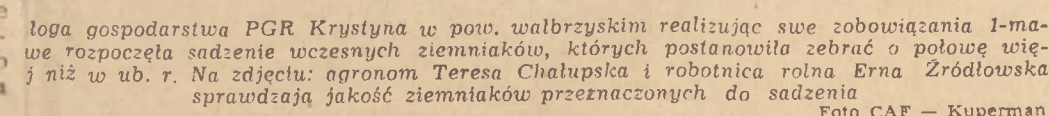
Nas, ludzi Wybrzeża — mó- wi dalej pos. Gabryła — pytają często mieszkańcy z głębi kra- ju o sprawę zaopatrzenia w ryby. Dyskutując nad budżet- em państwa na rok 1954 nale- ży podkreślić, iż rybołówstwo, woj. gdańskiego dokonało za- sadniczego przełomu w wyko- nywaniu planów połowowych.

Ryb łowi się wiele, ale mimo to nie wszędzie można dostać z handlu ryby i przetworzyba ry- bne. Wino ponosi niewłaściwa pra- cia Centralnego Zarządu Prze-

tróstwa Rybnego w Warsza- wie. Od kilku lat nie potrafi ona zapewnić systematycznego, pełnego odbioru odlawianej ry- by, czego jaskrawym przykła- dem jest fakt, iż w dniu 28 mar- ca br. we Władysławowie wsku- tkił braku adreśsu wysłkow- wych stały 32 wagony z rybą; miejscowe zakłady przetwórcze nie mogły przyjąć tych ryb z braku miejsca do przerobki. Nienadążanie przemysłu prze- twórstwa rybnego za przemys-łem połowowy ryb morskich wskazuje na konieczność roz- wiania tego palącego zagad- nienia.

Troska władzy ludowej o coraz lepsze spełnienie za- dań, jakie postawił przed na- rodem II Zjazd Partii, wy- maga od wszystkich ludzi pracy, instytucji oraz przed- sięwzięci pełnej mobiliza- cji i energii, aby zadania na- szego planu gospodarczego w roku bieżącym, mające swe od- bicie w budżecie, były z na- dwożą zrealizowane. Ludność Wybrzeża dokończy wszelkich sta- rań, aby na swoim terenie za- dania te wykonać. (Oklaski).

ŻELAZNY WĘZEL

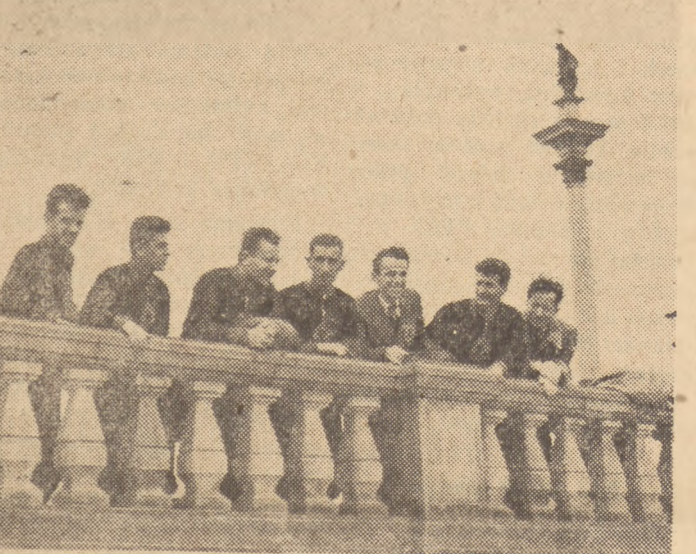

po trzecie — należy wyja-
snić, w jakiej formie występuje
związek z nowym podziałem
administracyjnym. Część za-
wsze objęła i obejmuje sz-
twno nad POM-ami (wra-
GOM-ami) i nad zespoł-
PGR. Zakłady te winny na-
szefstwo to sprawować. Rol-
ta zakładów będzie w zw-
ku z nowym podziałem ad-
ministracyjnym kraju utrzym-
łącznie z nowymi gromad-
a więc zarówno ze spół-
niami, jak i chłopami gospo-
rującymi indywidualnie na-
renie jednej nowej gromady

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Ostatni tydzień przed startem

Pierwsi goście Wyścigu Pokoju w Warszawie

Do Warszawy przybyli już pierwsze ekipy zagraniczne. Na pierwszym planie dwaj zawodnicy z drużyny z Finlandii, a na ostatnim zespół z Albanii.

Czyn pierwszomajowy sportowców

W ślad za podjętymi i realizowanymi już zobowiązaniami sportowców dla uczczenia 1 Maja, z całego kraju napływają dalsze meldunki z kół i LZS, które czynem pragną uczcić Święto klasy robotniczej.

W Warszawie, na apel sportowców PZO coraz więcej kół podejmuje zobowiązania. M. in. sportowcy Zakładów Wytwarzających Lamp Elektrycznych im. Róży Luksemburg organizują dwie sportowe brygady produkcyjne, a aktywni młodzieży tych zakładów postanowili objąć patronat nad LZS - Jelenki i zobowiązały się do systematycznej pomocy w podnoszeniu kwalifikacji sportowców członków tego LZS oraz do udziału w budowie stadionu wiejskiego. Sportowcy Zakładów im. Róży Luksemburg wezwali wszystkie zakłady i instytucje dzielnic Wola, aby dopomogły w budowie tego stadionu.

Zobowiązania szeregu kół dotyczą w większości zwiększenia stanu liczebnego członków kół, przekroczenia planu zdobycia odznaki SPO, budowy własnych boisk lub organizacji propagandowych zawodów. Tak np. członkowie kół Spójni przy „Motomoto” zwiększa stan liczebny kół z 35 do 60 członków, sportowcy Stali przy Zakładach im. K. Świerczewskiego już w końcu maja grać będą w siatkówkę na wybudowanym przez siebie boiskach, a sportowcy Spójni przy „Varimexie” wykonają roczny plan zdobycia SPO w 130 proc.

Na apel sportowców gdyńskich Spójni odpowiedzieli członkowie kół Stali przy Stoczni im. Komuny Paryskiej. Roczny plan SPO wykonają oni już do dnia 22 lipca. Cenne zobowiązania indywidualne podjęli również członkowie poszczególnych sekcji tego kół. Dwie sportowe brygady produkcyjne zorganizują sportowcy Stali przy Pomorskiej Fabryce Gazomierzy w Tczewie.

30 sportowców Zakładów Przemysłu Bawełnianego w Zawierciu buduje własne boiska piłkarskie, siatkówki i koszykówki. Sportowcy wiejskiej pow. Cieszkowa podjęli w czynie 1-majowym budowę dwóch boisk piłkarskich, 7 boisk do siatkówki i koszykówki oraz 2 torów przeskoki.

Realizacja zobowiązań podjętych przez sportowców woj. kieleckiego jest w pełnym toku. M. in. LZS w Bodzechowie, pow. Opatów, niweluje boisko i buduje nowoczesną bieżnię.

W Zielonej Górze instruktorzy sportowi podjęli zobowiązania do udzielenia fachowej pomocy sportowcom wiejskim. M. in. instruktor Stali z Zielonej Góry - Birkfellner przygotowuje sekcje gier sportowych LZS w Krośnie, sportowcy LZS w Krosnie - Birkfellner przygotowuje sekcje gier sportowych LZS w Krosnie, sportowcy LZS w Krosnie - Birkfellner przygotowuje sekcje gier sportowych LZS w Krosnie.

Na pierwszym, sześćdziesięciokilometrowym treningu nowozakupione dla polskich kolarzy rowery „Heliety” spisały się znakomicie. Taką była opinia ich właścicieli - naszych reprezentantów na VII Wyścigu Pokoju. Trening odbył się w Środę, a więc już na grupowaniu naszych kolarzy w Akademii Wychowania Fizycznego, które trwać będzie do dnia startu na trasie pierwszego etapu dookoła Warszawy.

Aby poznać lepiej teren pierwszy, ogniowej próby z wiodącej polscy przekroczyli w czwartek ponad 120 kilometrów pod opieką trenerów, a następnego dnia odbyli „trening” w sali AWF, mający na celu przyzwyczajenie do sztuki szybkiej zmiany gum i usuwania ewentualnych defektów. Dalszy program dnia wypełniły wykłady z zakresu teorii kolarstwa oraz poznania regulaminu Wyścigu Pokoju.

W sobotę chłopcy uzupełniali i konserwowali sprzęt, po czym po kontroli lekarskiej udali się do kina.

Najbardziej chyba pracowitym dniem była niedziela. Około kilkakrotnych prób startu, jazdy wachlarzowej i schodzenia z wachlarza do przodu trzeba było na odcinku Warszawa - Łódź przejechać około 160 kilometrów. Po powrocie do AWF kapel, posiłek, krótka analiza profilów poszczególnych etapów i wreszcie zasłużony wypocinek.

Przed „Bristol” na Krakowskim Przedmieściu przygotowują się do wyjazdu na trasę I etapu zawodnicy w białych kombinazonach z białym napisem na piersiach „Suomi”. Otacza ich grupa przechodniów i młodych entuzjastów sportu kolarskiego. Zawodnicy ruszają w drogę. Drużyna fińska prowadzi jej kapitan Paul Nymman, wielokrotny mistrz kolarski swojego kraju, reprezentant Finlandii na mistrzostwa świata w Lugano, który ostatnio trenował kilka miesięcy we Wrocławiu. Za kolarzami sunie jas-

Międzynarodowe zawody szosowców w Lesznie

Od 13 do 27 czerwca Aeroklub PRL organizuje w Lesznie, w okolicy X-lecia PRL wielkie międzynarodowe zawody szosowców, na które zaproszono czołowych szosowców Europy.

Program zawodów obejmuje trudne i ciekawe konkurencje, wymagające od uczestników mistrzowskiego opanowania pilotażu i wszechstronnej wiedzy lotniczej. Regulamin zawodów przewiduje przeloty docelowe na trasach 100, 300 i 500 km, loty docelowo-powrotne na 100 i 300 km, oraz loty po trójkącie 100 i 300 km. Zaznaczyć należy, że przeloty po trójkącie 300 km jest nowa, trudna konkurencja, nierozgrywana jeszcze na międzynarodowych zawodach szosowców. Mierzeniem wyników będzie wyłączenie z rywalizacji zawodników, którzy nie uzyskali punktu. Oceny wyników dokonywać będzie komisja sędziowska, oraz międzynarodowe jury.

Obecnie czołówka naszych pilotów szosowców przygotowuje się do udziału w zawodach, trenując w macierzystych aeroklubach. Skład polskiej ekipy ustalony będzie po eliminacjach, w których weźmie udział 15-20 najlepszych pilotów. Eliminacje odbędą się do 29 maja w Lesznie.

Na lotnisku w Lesznie trwają już prace przy budowie polowego miasteczka. 7 czerwca będzie ono gotowe na przyjęcie zagranicznych gości i naszych pilotów, biorących udział w MZS. Organizatorzy imprezy dokładają starań, aby zapewnić uczestnikom zawodów jak najdogodniejsze warunki pobytu.

Ze sportu w ZSRR

MOSKWA. Rekord pływacki ZSRR ustanowił młody zawodnik Lawrinienko przepływając dyst. 1500 m. st. dow. w czasie 18.44 min. Wynik ten jest o 25.5 sek. lepszy od poprzedniego rekordu. W bież. roku pływak radziecki już 20 razy poprawiał rekordy krajowe, a 5 razy rekordy światowe.

MOSKWA. W dalszym ciągu piłkarskich mistrzostw ZSRR, przewodnik tabeli Dynamo (Moskwa) pokonał w Tbilisi Torpedo (Gorki) 2:0. Moskiewskie Dynamo prowadzi obecnie 8 punktami po pięciu grach, przed Dynamo (Tbilisi) - 6 pkt., Torpedo (Moskwa), Dynamo (Kijów) i Skrzydła Sowietów (Kijów) - po 3 pkt.

MOSKWA. Z Moskwy wyjechał 24 bm. do Paryża przedstawił Sekcji Lwówian ZSRR na Kongres Międzynarodowej Federacji Lwówian - Iwan Anikanow i Konstantin Kudriawcow.

noszara „Warszawa”. Przez szybkie samochody bacznie obserwuje swych wychowanków kierownik ekipy Palamaa oraz trener Sario. Palamaa sam uprawia kolarstwo jeszcze przed pierwszą wojną światową, był także czołowym oszczepnikiem Finlandii i równocześnie jednym z najlepszych skoczków narciarskich. Z powodzeniem startował także w konkurencjach biegowych. Pierwszy raz odwiedził on Polskę w 1939 r., kiedy to był jednym z kierowników narciarskiej drużyny swego kraju na zawodach FIS w Zakopanem. Palamaa jest znanym w Finlandii działaczem sportowym, członkiem Fińskiego Komitetu Olimpijskiego, który od Olimpiady w 1924 r. towarzyszył drużynie na każdych Igrzyskach.

Wśród Albańczyków dosiadających polskiej produkcji „Baltyki” uwijają się dwie znane nam sylwetki: stary, doświadczony kolarz, a obecnie trener Kapiak, który zaopiekował się naszymi gośćmi z Poludnia i Piro Angieli, student warszawskiej AWF, który wspólnie z przybyłymi do stolicy rodakami reprezentować będzie Albanię w tegorocznym Wyścigu.

Hall „Bristol” opustoszał. Za chwilę jednak przed gmachem hotelu zajeżdża kilka wozów osobowych i autokarów. Przybyli nowi goście reprezentanci Związku Radzieckiego, serdecznie witani przez członków Międzynarodowego Komitetu Organizacyjnego Wyścigu i przez polskich sportowców. Kłewcow, Wierszynin, Matwiejew, Niemtow, Czyżykowie, Kruzców, bohaterowie piętnastoetapowego wyścigu Moskwa - Mińsk - Moskwa, udają się z wianami kwiatach do swoich kwaterek. Kierownik drużyny radzieckiej Zachwin załatwia jeszcze kilka formalności, a trener Szelesniew, mechanik Jurkow i maszynista Mielnikow asystują przy wyładunku sprzętu. Trzeba go będzie jeszcze wie-

Najdłuższą drogę do Warszawy odbyli nasi egzotyczni goście - sportowcy z Indii. 15.000 kilometrów! Po wystartowaniu z Bombaju w dniu 21 kwietnia lądowali w Basra przy Zatoce Perskiej, potem w Kairze, Rzymie i Zurichu, gdzie przenocowali, a dalej w Genewie. Pradze i wreszcie na warszawskim Okęcu. Hindusi byli nieco speszzeni, gdy owionął ich nasz chłodny wiatr, ale kiedy wymieniali braterskie i sportowe pozdrowienia twarzą

Najlepsi spośród szosowców NRD

(KORRESPONDENCJA „TRYBUNA LUDU” Z BERLINA)

Po dwuetapowym wyścigu na 320 km trasie Halle - Erfurt - Halle został ostatecznie ustalony przez zespół trenerów sekcji kolarskiej skład drużyny NRD na VII Wyścig Pokoju.

Lothar Meister, który po raz pierwszy startował w Wyścigu Pokoju w 1950 r. i jako 18-letni chłopiec zyskał sobie uznanie za świetną postać - i tym razem będzie bronił czarno-czerwono-złoty barwy NRD. Bedzie to już czwarty start Meistera w Wyścigu Pokoju.

Również stary znany w Wyścigu - Bernhard Trefflich, który w ubiegłym roku na ciężkiej trasie Berlin - Goerlitz w bardzo trudnych warunkach atmosferycznych uzyskał pierwszy zwycięstwo etapowe w historii wyścigu dla swojej drużyny - i tym razem będzie na starcie w Warszawie. Trefflich odniósł ostatnio zwycięstwa zarówno w wyścigu Berlin - Angermünde - Berlin, jak i Berlin - Lipsk i znajduje się obecnie w doskonałej formie.

Gustav Adolf Schur - to również dla sympatyków Wyścigu Pokoju znajome nazwisko. Ten słuszny z Magdeburga przygotował się bardzo sumiennie do wyścigu i wykazał zwłaszcza w czasie wspomnianego dwuetapowego wyścigu Halle - Erfurt - Halle dobrą formę. Schur nauczył się również finiszu na bieżni stadionu, co dotychczas było jego słabą stroną. Zarówno w Erfurcie jak i w Halle - Schur zwyciężył po potężnym finiszu na stadionie jadącemu przed nim Schultz.

Erich Schultze został mianowany kapitanem drużyny niemieckiej. Chociaż Schultze 14 kwietnia skończył już 40 lat, wykazał w tegorocznych wyścigach, że bynajmniej nie zamierza jeszcze rezygnować z kariery zawodniczej i ustąpić pola młodemu. Jego energia, wytrwałość w walce, a przede wszystkim jego umiejętności taktyczne są nieocenione dla drużyny.

Reprezentacyjna szóstka została uzupełniona przez dwóch kolarzy młodszych pokolenia Stoltze i Fundera. Obaj zresztą już w ubiegłym roku byli brani pod uwagę przy układa-

niu składu drużyny reprezentacyjnej. Zawodnik z Erfurtu Georg Stoltze bardzo dobrze wypadł w Bukareszcie, gdzie uzyskał tytuł mistrza sportu, który - jak wiadomo - przypadł również w udziale czterem zeszłorocznej reprezentacji NRD.

Benno Funder nie miał jeszcze dotychczas również doświadczeń w Wyścigu Pokoju, ale rozporządza dużym zasobem sił i należy przypuszczać, że z egzazmem w tym ciężkim wyścigu. Funder pochodzi ze znanej kolarskiej rodziny, jego ojciec przez dłuższy czas był zaliczany do najlepszych „sześciu” niemieckich.

Trenerem drużyny NRD jest Werner Schiffer, który walczy przeciwko temu, że zeszłoroczny zwycięzca niemieckiej drużyny, Schiffer uzyskał tytuł zasluzowanego mistrza sportu. Drużyna NRD staje na starcie z mocną wolą uczynienia wszystkiego, by powtórzyć zeszłoroczny sukces.

Słabe zainteresowanie raidami przejawia m. in. PTTK w Gdańsku i w Zakopanem. W Gdańsku kierownictwo Zarządu Okręgu nie chce wysłać swoich pracowników w teren, nie współpracuje z Zarządem Województwa Ziemiejskiego, mimo interwencji PTTK nie oddawało swoich przedstawicieli do prac przygotowawczych w Komitecie Organizacyjnym.

Jak wiadomo nie wszyscy zdają sobie sprawę z ważności ZMP-owskich Raidów Pokoju, a niewłaściwie prowadzona propaganda ze strony zarządu wojewódzkich ZMP rad okręgowych zresztą sportowców i innych organizacji ujemnie wpływa na pracę w powiatach. Raidy przeprowadzone zostają 9 maja. Pozostało więc do startu dwa tygodnie. Musi być wypełniona wytyczona praca tak ze strony Komitetów Organizacyjnych, jak i wszystkich organizacji społecznych, zresztą sportowców, a przede wszystkim organizacji ZMP.

Prezydium St.R.N. przygotowuje stolicę do Wyścigu

Na ulicach stolicy rozgrywać się będzie walka na pierwszym etapie VII Wyścigu Pokoju. Gospodarze miasta - Rada Narodowa i jej Prezydium czynią starania, aby stworzyć dla wyścigu jak najlepszą oprawę. Wzajemnie wszystkim zwrócono uwagę na stan ulic i dróg. Wszystkie uszkodzenia naprawiane na trasie są obecnie naprawiane przez przedsiębiorstwa miejskie. Wzduż ulic, którymi przejadą zawodnicy ustawione będą dekoracje.

Bilety na zakończenie pierwszego etapu

Państwowe Przedsiębiorstwo Impresji Sportowych zawiadamia, że zgodnie z ustalonym i zatwierdzonym rozkładem przez OKRF i Komitet Organizacyjny VII Wyścigu Pokoju, bilety wstępu na start wyścigu Pokoju rozprzeczony będą w sposób następujący:

1. dla młodzieży szkół ogólnokształcących - przez Wydział Oświaty Stołecznej Rady Narodowej,
2. dla młodzieży szkół zawodowych - przez DOSZ,
3. dla młodzieży szkół wyższych - przez ZG AWF,
4. dla zakładów pracy, instytucji i urzędów - przez Wydział WF Warszawskiej Rady Związków Zawodowych,
5. dla członków LZS - przez Główną Komendę „S.P.”,
6. dla pracowników spółdzielni - przez Radę Główną Zrzeszenia „Start”.

Numer startowe zawodników

Komitet Organizacyjny Wyścigu Pokoju ustalił już kolejność numerów startowych dla poszczególnych drużyn.

Z pierwszymi numerami startowymi mają zawodnicy Anglii, którzy mają numery od 1 do 6, a następnie w kolejności alfabetycznej: Austria z numerami od 7 do 12, Albania od 13 do 17, Belgia 18-24, Bułgaria 25-30, Dania 31-36, Francja 37-42.

Finlandia 43-48, Holandia 49-54, Indie 55-60, Norwegia 61-66, Polska 67-72, Rumunia 73-78, Triest 79-84, Włochy 85-90, Szwajcaria 91-96, Szwajcaria 97-102, Węgry 103-108, ZSRR 109-120 oraz gospodarze Wyścigu: Polska 121-126, NRD 127-132 i Czechosłowacja 133-138.

Indywidualne numery startowe ustalone zostaną po przybyciu wszystkich drużyn do Warszawy.

O WEJŚCIU DO LIGI PIŁKI WODNEJ

ZIELONA GÓRA. W dniach 24-26 bm. na krytej pływalni w Gorzowie odbędzie się turniej piłki wodnej mający na celu wyłonienie dwóch drużyn do ligi piłki wodnej.

Sezon lekkoatletyczny w ZSRR

MOSKWA. W tegorocznym sezonie lekkoatletycznym w ZSRR odbędzie się szereg ciekawych imprez. Lekkoatletyka cieszy się ogromną popularnością wśród radzieckiej młodzieży. Wiosną we wszystkich odziałach republik radzieckich odbywały się biegi sztafetowe. W Moskwie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Łeningradzie brązowy.

W Moskwie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Łeningradzie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.

W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy. W Łeningradzie sztafeta zdobyła srebrny medal, w Moskwie brązowy.